

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

21 MAART 1991

VOORSTEL VAN JACHTDECREET

van de heren **G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en
F. Aerts** en mevrouw **M. Tyberghien-Vandenbussche**

TOELICHTING

DAMES EN **HEREN**,

Bij de Vlaamse Raad werden tijdens de aan de gang zijnde legislatuur verscheidene voorstellen van decreet ingediend, die betrekking hebben op de reglementering van de jacht. Deze voorstellen werden voor behandeling verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

Op haar vergadering van 12 juni 1990 besliste de Commissie een Werkgroep Jacht op te richten met als bedoeling na te gaan of uit de ingediende voorstellen een geïntegreerd voorstel kon worden uitgewerkt. Een tweede opdracht van de werkgroep was een onderzoek naar de mogelijkheid om tot een globale herziening van de Jachtwet van 28 februari 1882 te komen. De vaste leden van de werkgroep waren de heer G. Beerden (Voorzitter), mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche en de heren J. Dufaux, F. Verberckmoes en M. Capoen. Als plaatsvervangers werden de heren F. Aerts, J. Timmermans, W. Taelman en J. Caudron aangeduid.

De werkzaamheden van de werkgroep startten op 10 juli 1990 en werden afgerond op 21 maart 1991. In de loop van de debatten kwamen de volgende voorstellen van decreet aan bod :

— Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Van-debussche houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 (Stuk 120 (BZ 1988) — Nr. 1).

— Voorstel van decreet van de heer F. Verberckmoes c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 (Stuk 127 (BZ 1988) — Nr. 1).

— Voorstel van decreet van de heer G. Janzegers c.s. houdende het verbod van lood in hagelpatronen en bij de visserij (Stuk 259 (1989-1990) — Nr. 1).

— Voorstel van decreet van de heer G. Beerden c.s. houdende wijziging van artikel 13 van de jachtwet van 28 februari 1882 (stuk 263 (1989-1990) — Nr. 1).

— Voorstel van decreet van de heer W. Taelman c.s. houdende wijziging van artikel 110 van het bosdecreet van 13 juni 1990 (Stuk 439 (1990-1991) — Nr. 1).

— Voorstel van decreet van de heren J. Timmermans en J. Dufaux houdende de reglementering van de jacht (Stuk 449 (1990-1991) — Nr. 1).

Tijdens de besprekingen werd de Jachtwet van 28 februari 1882 als leidraad genomen. Bij elk artikel werd nagegaan in hoeverre elementen uit de hierboven genoemde voorstellen van decreet konden dienstig zijn voor een aanpassing van de Jachtwet. Het werd tegelijkertijd nuttig geacht om ook het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen te integreren in deze globale bespreking van de Jachtwet. Tenslotte werd gepoogd zoveel als mogelijk en nuttig, de bestaande wet, de wetswijzigingen en sommige uitvoeringsbesluiten in een decreet te coördineren.

Het resultaat was een bijna volledig herziene tekst van de Jachtwet, die naast een actualisering van de bepalingen ook rekening houdt met bekommernissen die in de voorstellen van decreet tot uiting waren gekomen. Het decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen werd in het geheel ingepast. Ook was het nodig enkele nieuwe bepalingen in te voegen. Deze tekst werd daarna nog logisch ingedeeld in 13 hoofdstukken. Zo kwam dit voorstel van Jachtdecreet tot stand, dat uiteindelijk wordt ingediend door de vijf effectieve leden en één plaatsvervangend lid van de Werkgroep Jacht.

Concordantie

Dit voorstel van Jachtdecreet omvat nieuwe artikelen en al dan niet gewijzigde artikelen overgenomen uit de Jachtwet van 28 februari 1882 (JW) en uit het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen (DAJ). In de onderstaande tabel wordt de concordantie van de artikelen gegeven :

artikel 1	nieuw
artikel 2	nieuw
artikel 3	1bis JW
artikel 4	1JW
artikel 5	lter JW
artikel 6	2JW
artikel 7	4JW
artikel 8	2bis JW
artikel 9	3JW
artikel 10	5JW
artikel 11	6 laatste lid JW
artikel 12	13 JW
artikel 13	nieuw
artikel 14	14 JW

artikel 15	2 DAJ
artikel 16	3 DAJ
artikel 17	4 DAJ
artikel 18	5 DAJ
artikel 19	6 DAJ
artikel 20	8 JW
artikel 21	9 JW
artikel 22	9bis JW
artikel 23	6 JW
artikel 24	6bis JW
artikel 25	6ter JW
artikel 26	7 JW
artikel 27	7bis JW
artikel 28	nieuw
artikel 29	10 JW
artikel 30	11 JW
artikel 31	12 JW
artikel 32	nieuw
artikel 33	nieuw
artikel 34	nieuw
artikel 35	22 JW
artikel 36	30bis JW
artikel 37	31 JW
artikel 38	6 vierde lid JW
artikel 39	31 bis JW
artikel 40	15 JW
artikel 41	16 JW
artikel 42	26 JW
artikel 43	27 JW
artikel 44	nieuw
artikel 45	29 JW
artikel 46	31ter JW
artikel 47	nieuw
artikel 48	nieuw
artikel 49	nieuw
artikel 50	nieuw
artikel 51	8 DAJ
artikel 52	nieuw
artikel 53	nieuw
artikel 54	nieuw
artikel 55	nieuw

G. BEERDEN

J. DUFAUX

F. VERBERCKMOES

M. CAPOEN

F. AERTS

M. TYBERGHIEN-VANDENBUSCHE

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

De jacht is de handeling waarbij het wild gedood of gevangen wordt, alsmede de handeling waarbij het wild met dat doel opgespoord en achtervolgd wordt.

Artikel 3

Dit decreet verstaat onder wild alle dieren die behoren tot de in dit artikel bepaalde soorten.

Het wild wordt in de volgende categorieën gerangschikt :

a) Grof wild : edelherten (*Cervus elaphus*), reeën (*Capreolus capreolus*), damherten (*Dama dama*), moeflons (*Ovis musimon*) en wilde zwijnen (*Sus scrofa*) ;

b) Klein wild : hazen (*Lepus europaeus*), fazanten (*Phasianus colchicus*), korhoenders (*Lyrurus tetrix*), patrijzen (*Perdix perdix*), houtsnippen (*Scolopax rusticola*), schotse sneeuwhoenders (*Lagopus scoticus*) ;

c) Waterwild : wilde eend (*Anas platyrhynchos*), krakeend (*Anas strepera*), slobbeend (*Anas clypeata*), kuifeend (*Aythya fuligula*), tafeleend (*Aythya ferina*), pijlstaart (*Anas acuta*), wintertaling (*Anas crecca*), smient (*Anas penelope*), grauwe gans (*Anser anser*), rietgans (*Anser fabalis*), watersnip (*Gallinago gallinago*), meerkoet (*Fulica atra*), zomertaling (*Anas querquedula*) , toppereend (*Aythya marila*), Canadese gans (*Branta canadensis*), kolgans (*Anser albifrons*), kleine rietgans (*Anser brachyrhynchos*), waterhoen (*Gallinula chloropus*), kievit (*Vanellus vanellus*), bokje (*Limnocyptes minimus*), goudplevier (*Pluvialis apricaria*) ;

d) Overig wild : houtduiven (*Columba palumbus*), konijnen (*Oryctolagus cuniculus*), vossen (*Vulpes vulpes*), verwilderde katten (*Felis catus*).

HOOFDSTUK 11

Jachttijden

Artikel 4

Rekening houdend met de bepalingen die voortvloeien uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, gesloten te Rome op 25 maart 1957, uit het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's Gravenhage op 3 februari 1958, uit het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten, gedaan te Bonn op 23 juni 1979 en uit het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en hun natuurlijk leefmilieu, ondertekend te Bern op 19 september 1979 en met de krachtens die Verdragen tot stand gekomen internationale akten, bepaalt de

Vlaamse Executieve elk jaar, voor elke provincie of gedeelte van een provincie, voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jachtwijze de data van de opening en van de sluiting van de jacht.

De besluiten betreffende de opening en de sluiting van de jacht worden ten minste dertig dagen voor de op grond van het eerste lid bepaalde datum bekendgemaakt.

Artikel 5

De Vlaamse Executieve kan het schieten van door haar aan te duiden wildsoorten afhankelijk stellen van het bezit van een door of namens haar, goedgekeurd afschotplan.

Zij bepaalt de inhoud, de vorm en de voorwaarden van toekenning of weigering van het afschotplan, evenals de maatregelen vereist voor het toezicht op de naleving van het goedgekeurde afschotplan.

Zij kan eveneens de voorwaarden bepalen waaronder het vervoer en de handel van wildsoorten of delen van wildsoorten waarvoor zij een afschotplan gesteld heeft, mogen plaatshebben.

Elke overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank.

Artikel 6

Het is verboden op straffe van een geldboete van honderd frank, te jagen tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsopgang.

De Vlaamse Executieve kan echter het schieten van wild in het kader van een door of namens haar goedgekeurd afschotplan toestaan van een half uur voor de officiële zonsopgang tot een half uur na de officiële zonsondergang.

De Vlaamse Executieve kan evenwel in aan te wijzen provincies of gedeelten van provincies de jacht op door haar bepaalde eendesoorren een half uur na zonsondergang en een half uur voor zonsopgang toestaan buiten de gebieden die, op grond van de internationale verdragen vermeld in artikel 39 van dit decreet en van de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten, werden aangewezen.

De Vlaamse Executieve bepaalt dat de jacht op door haar bepaalde eendesoorren slechts is toegelaten voor bepaalde tijden en onder bepaalde voorwaarden.

HOOFDSTUK 111

Houder van het jachtrecht Jachtterreinen

Artikel 7

Het is verboden te eniger tijd en op enigerlei wijze te jagen op andermans grond zonder uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, of, zo de eigenaar dit wenst, zonder een geschreven overeenkomst, op straffe van een geldboete van vijftig frank, onverminderd schadevergoeding indien daartoe reden bestaat.

De geldboete wordt verhoogd tot honderd frank wanneer de grond met muren of hagen afgesloten is.

Op straffe van een geldboete van vijftig frank is elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn recht gebruik maakt, verplicht een door hem opgemaakt plan van zijn jachtterrein met aanduiding van de percelen waarbinnen hij geen jachtrecht heeft, in te dienen bij de arrondissementscommissaris in wiens ambtsgebied het jachtterrein of het grootste gedeelte ervan is gelegen.

Het plan wordt door die ambtenaar en door andere door de Vlaamse Executieve aan te wijzen ambtenaren ter inzage gehouden.

De Vlaamse Executieve bepaalt de vorm, het tijdstip en de wijze waarop deze plannen worden neergelegd bij de in het derde lid aangewezen ambtenaar en de bijkomende informatie die moet worden verstrekt.

Met een geldboete van vijftig frank wordt eveneens bestraft, de houder van het jachtrecht die een plan heeft neergelegd dat de toestand van zijn jachtterrein niet juist weergeeft en die, op verzoek van de arrondissementscommissaris, binnen de gestelde termijn geen juiste gegevens neerlegt, en de houder van het jachtrecht die aan deze ambtenaar de voorgeschreven informatie niet mededeelt.

Artikel 8

§ 1. De jacht met het geweer is verboden op elk terrein waarvan de aaneengesloten oppervlakte minder bedraagt dan vijftientwintig hectare.

Voor de toepassing van het eerste lid worden als aaneengesloten terreinen beschouwd, waarop over geheel hun uitgestrektheid mag worden gejaagd, de jachtterreinen die doorsneden worden door een openbare of privé-weg, een niet bevaarbare waterloop of een spoorweg.

Niet als aaneengesloten worden echter beschouwd, de terreinen :

1° die hetzij door een autoweg, hetzij door een bevaarbare waterloop, hetzij door een spoorweg met een breedte, bermen inbegrepen, van meer dan vijftig meter, worden doorsneden ;

2° die verbonden zijn door delen waarin omwille van hun afmetingen geen cirkel met een straal van ten minste vijftientwintig meter kan worden getrokken.

De jacht met het geweer is eveneens verboden op elk gedeelte van een terrein, welke ook de oppervlakte van dit laatste zij, waarin omwille van zijn afmetingen geen cirkel met een straal van ten minste vijftientwintig meter kan worden getrokken.

§ 2. De jacht met het geweer op waterwild is evenwel toegestaan op terreinen van geringere oppervlakte dan bepaald in § 1, mits deze terreinen, op het ogenblik dat de jacht wordt uitgeoefend, een minimum aaneengesloten wateroppervlakte van drie hectare omvatten waarop de jacht toegestaan is.

Voor de toepassing van het eerste lid worden als aaneengesloten beschouwd alle ononderbroken wateroppervlakten, evenals de watervlakten die onderling op natuurlijke of kunstmatige wijze door een watergang verbonden zijn.

§ 3. De inbreuken op de bepalingen van dit artikel worden opgespoord, vastgesteld, vervolgd en bestraft overeenkomstig de artikelen 20, eerste lid, 30, 35, 41, 42, 43, 44 en 45 van dit decreet en overeenkomstig de artikelen 18, 20, 24 en 30 van de jachtwet van 28 februari 1882.

Artikel 9

Het is verboden, op straffe van een geldboete van vijftig frank, te jagen op de spoorwegen en hun aanhorigheden.

Op straffe van dezelfde geldboete is het aan ieder ander dan de aangelande eigenaar of zijn rechthebbende verboden te jagen op de openbare wegen en op de spoorwegbermen.

De aangelande eigenaar mag op de spoorwegbermen van dit recht echter alleen gebruik maken om met buidels en fretten op konijnen te jagen.

Artikel 10

Met een geldboete van één frank tot tien frank worden gestraft degenen die wetens en willens hun honden laten jagen of rondlopen op gronden waarvan het jachtrecht aan een ander toebehoort.

Het feit dat honden over andermans erf lopen bij het vervolgen van wild dat op het eigendom van hun meester is opgejaagd, kan worden geacht niet onder toepassing te vallen van dit artikel noch van het vorige artikel, behoudens de burgerlijke rechtsvordering in geval van schade.

Artikel 11

De eigenaar en/of de grondgebruiker mag te allen tijde jagen of doen jagen op haarwild in zijn bezittingen die grenzen aan zijn woning en omringd zijn met een doorlopende omheining die elk verkeer met de nabijgelegen erven en elke doorgang van het bejaagde haarwild verhindert.

Artikel 12

Het jagen op de domeinen van de Staat, het militair domein inbegrepen, het Gewest, de provincies, de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is alleen geoorloofd ingevolge een openbare aanbesteding van het jachtrecht.

Wanneer het jachtrecht reeds vroeger werd toegewezen heeft de zittende jager bij de volgende aanbesteding het recht, binnen tien dagen volgend op de aanbesteding, een hoger bod te doen. Het jachtrecht moet hem worden toegerekend zo dit hoger bod meer dan een tiende hoger ligt dan de bij de openbare aanbesteding verkregen prijs en zo hij geen inbreuk heeft gepleegd op de vroegere verpachtingsvoorwaarden.

Het recht tot jagen in het Zoniënbos is voorbehouden aan de Kroon.

Artikel 13

De Vlaamse Executieve kan de voorwaarden bepalen waaronder afzonderlijke jachtterreinen vrijwillig tot grotere beheerseenheden kunnen worden samengelegd ten behoeve van het wildbeheer, het natuurbehoud en het verbeterd toezicht. Zij kan daartoe een subsidie verlenen.

HOOFDSTUK IV

Het jachtverlof

Artikel 14

Hij die jagend wordt aangetroffen en geen jachtverlof bij zich heeft, wordt gestraft met een geldboete van honderd frank, tenzij hij binnen achtenveertig uur na de vaststelling van de feiten, het bewijs levert dat hij op het ogenblik houder was van een regelmatig jachtverlof.

Het jachtverlof is persoonlijk ; het is maar geldig voor één jaar, te rekenen van 1 juli.

De Vlaamse Executieve regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van hun afgifte. Zolang de Vlaamse Executieve ter zake geen nieuwe regelen heeft gesteld, blijven de bestaande regelen geldig.

De Vlaamse Executieve kan het deelnemen aan het jacht-examen of aan een gedeelte ervan afhankelijk stellen van de betaling van een inschrijvingsgeld waarvan zij het bedrag, de betalingsplichtige en de wijze van betaling vaststelt.

Hij die jagend wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan voorleggen, wordt, behalve tot de geldboete bij dit artikel bepaald, ambtshalve veroordeeld tot betaling van het bedrag van de belasting die verschuldigd is voor het jachtverlof en door het strafbare feit ontdoken is.

Artikel 15

§ 1. Het jachtverlof bedoeld in artikel 14 wordt afgegeven door de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen ambtenaar.

§ 2. De in het Waalse Gewest en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geldig afgegeven jachtverloven kunnen door de Vlaamse Executieve onder de door haar te bepalen voorwaarden gelijkgesteld worden met de in het Vlaamse Gewest geldige jachtverloven mits ook de in het Vlaamse Gewest geldig afgegeven jachtverloven door het Waalse Gewest respectievelijk het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gelijkgesteld worden met de door hen afgegeven geldige jachtverloven.

Artikel 16

§ 1. De houders van een jachtverlof afgegeven in het Vlaamse Gewest kunnen als gastheer een jachtvergunning verkrijgen voor hun niet in het Vlaamse Gewest wonende genodigden. De jachtvergunning, die wordt afgegeven door de ambtenaar bedoeld in artikel 15, § 1, is slechts geldig voor vijf achtereenvolgende dagen van het jachtseizoen.

De Vlaamse Executieve regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van de afgifte van de jachtvergunningen

§ 2. De genodigde die jagend wordt aangetroffen, evenals de gastheer die samen met de genodigde jagend wordt aangetroffen zonder dat een voor de genodigde geldige jachtvergunning kan worden voorgelegd, worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 14.

Artikel 17

De belasting op de afgifte van de jachtverloven en de jachtvergunningen wordt vanaf het jachtseizoen 1990-1991 als volgt vastgesteld :

1. voor het jachtverlof dat elke dag van het jachtseizoen geldig is : 6.000 frank ;
2. voor het jachtverlof dat elke zondag van het jachtseizoen geldig is : 4.200 frank ;
3. voor de jachtvergunning die vijf achtereenvolgende dagen in het jachtseizoen geldig is : 1.500 frank.

Artikel 18

De vastgestelde belasting wordt betaald door storting of overschrijving van het verschuldigde bedrag op het daartoe bestemde rekeningnummer van de bevoegde dienst van de Vlaamse Executieve. De opbrengsten hiervan worden rechtstreeks en integraal toegewezen aan het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

Artikel 19

De op grond van artikel 17 geïnde belasting wordt niet terugbetaald.

HOOFDSTUK V

De jachtmiddelen

Artikel 20

Het is te allen tijde verboden, op straffe van een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank en van een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand, gebruik te maken van netten, strikken, stroppen, lokaas, giftige stoffen en van enig ander tuig geschikt om bejaagbaar wild te vangen, te doden of om het vangen of doden van dat wild te vergemakkelijken.

Het vervoer en het bij zich houden van de voormelde tuigen worden gestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank.

Het gebruik en het vervoer van diezelfde tuigen worden gestraft met een geldboete van tweehonderd frank tot vierhonderd frank en met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee maanden, indien de schuldigen gewapend, verkleed of gemaskerd zijn, ofwel wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepleegd.

In alle gevallen worden de voormelde tuigen in beslag genomen. Zo de rechter de verbeurdverklaring uitspreekt, beveelt hij de vernietiging ervan.

Artikel 21

De bepaling van het vorige artikel is niet toepasselijk :

1° op de buidels voor het vangen van konijnen ;

2° op tuigen die de eigenaar of zijn rechthebbende met machtiging van de Vlaamse Executieve gebruikt om in zijn bossen voor de teelt bestemde fazanten te vangen ;

3° op met wetenschappelijke doeleinden gebruikte vangtuigen binnen de perken en onder de voorwaarden die door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld.

Artikel 22

Onverminderd de bepalingen van artikel 20 kan de Vlaamse Executieve in elke provincie of elk gedeelte van een provincie een regeling treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitvoering van de jacht.

Overtreding van een regeling getroffen ter uitvoering van het vorige lid wordt gestraft overeenkomstig artikel 20, eerste lid.

HOOFDSTUK VI

Bestrijding van wild

Artikel 23

Het is, op straffe van een geldboete van vijftig frank, verboden op enigerlei wijze te jagen buiten de door de Vlaamse Executieve bepaalde tijden, onverminderd het recht van de eigenaar en/of de grondgebruiker om bejaagbaar wild dat schade toebrengt aan zijn gewassen, teelten, bossen of eigendommen terug te drijven. De eigenaar en/of de grondgebruiker mag zijn inwonende familieleden daarmede belasten.

Indien de eigenaar en/of de grondgebruiker kan aantonen dat geen andere bevredigende oplossing bestaat, kan hij het bejaagbaar wild eveneens doden of laten doden onder de in het voorgaande lid vermelde voorwaarden. Het doden mag alleen gebeuren :

- door personen die voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de Vlaamse Executieve tot het verkrijgen van een jachtverlof ;

- met vuurwapens en andere door de Vlaamse Executieve te bepalen middelen, eventueel zonder jachtverlof, op voorwaarde dat de eigenaar en/of de grondgebruiker een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid heeft afgesloten, waarvan de waarborg gelijk is aan de waarborg opgelegd door de reglementering inzake de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het verkrijgen van een jachtverlof. De gebruikte vuurwapens moeten voldoen aan dezelfde voorschriften als de voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht op grond van artikel 22 van dit decreet ;

- tussen het wettelijk uur van zonsopgang en het wettelijk uur van zonsondergang ;

- na voorafgaande schriftelijke ingebrekestelling van de houder van het jachtrecht op de grond waarop de bestrijding gebeurt en na voorafgaande schriftelijke verwittiging van de ambtenaar die daartoe door de Vlaamse Executieve is aangewezen. Deze laatste kan, bij gemotiveerde beslissing, de bestrijding zo nodig beperken of verbieden.

Het gedode wild dient aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de bestrijding plaatsvindt te worden overhandigd.

Artikel 24

De grondgebruikers en de personen aan wie zij daartoe de opdracht geven, mogen te allen tijde de wilde zwijnen

doden door middel van vuurwapens, zonder voorzien te zijn van een jachtverlof, mits wordt voldaan aan de voorwaarden bepaald in artikel 23.

De Vlaamse Executieve bepaalt onder welke voorwaarden de in het vorige lid bedoelde opdracht wordt verleend.

De Vlaamse Executieve bepaalt eveneens onder welke voorwaarden loerjacht op wilde zwijnen mag geschieden.

Artikel 25

Wanneer houtduiven belangrijke schade aan de gewassen veroorzaken, mag de bestrijding ervan, zo er geen andere bevredigende oplossing bestaat, met vuurwapens gebeuren, eventueel zonder jachtverlof, door de grondgebruiker die voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 23. De grondgebruiker dient een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid af te sluiten waarvan de waarborg gelijk is aan de waarborg opgelegd door de reglementering inzake de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het verkrijgen van een jachtverlof.

Artikel 26

Hij die grond in gebruik heeft, mag daarop te allen tijde wilde konijnen vangen en doden, mits wordt voldaan aan de voorwaarden bepaald in artikel 23.

Bovendien wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve bepaald welke verdelgingsmiddelen en -tuigen de grondgebruiker, in afwijking van artikel 20 mag aanwenden.

Elk beding dat strijdig is met de door dit decreet aan de grondgebruiker toegekende rechten, is nietig.

De houder van het jachtrecht of zijn gemachtigde mag, indien hij voorzien is van een jachtverlof, te allen tijde, een half uur voor zonsopgang en een halfuur na zonsondergang, konijnen op de loer schieten.

Het is verboden, behoudens machtiging van de Vlaamse Executieve, levende wilde konijnen of vossen te verkopen, te kopen, te koop te stellen, te vervoeren of te venten met welk middel ook, op straffe van een geldboete van tweehonderd frank tot duizend frank en van een gevangenisstraf van acht dagen of van een van die straffen alleen.

Met dezelfde straffen wordt gestraft degene die afsluitingen, geplaatst om het in- en uitgaan van wilde konijnen te beletten, kwaadwillig vernielt, beschadigt of daarin een opening maakt, ofwel het doorgaan van konijnen door, onder of boven de afsluitingen op enigerlei wijze vergemakkelijkt.

HOOFDSTUK VII

Wildschade

Artikel 27

Het bedrag van de belangrijke wildschade wordt vastgesteld volgens de gewone rechtsregels, behoudens wat hierna wordt bepaald.

Onder wildschade wordt verstaan al de schade veroorzaakt door de dieren die behoren tot de in artikel 3 bedoelde soorten.

Degene die beweert schade te hebben geleden, richt tot de vrederechter een mondeling of schriftelijk verzoek, waarin hij zijn naam, beroep en woonplaats en die van de verantwoordelijke persoon vermeldt, alsmede het voorwerp en de oorzaak van de eis.

Geschiedt het verzoek mondeling, dan maakt de rechter daarvan een proces-verbaal op. Binnen acht dagen benoemt hij een deskundige en, na te bekwamer tijd bij aangetekende brief en zo nodig bij geregistreerd telegram aan partijen kennis te hebben gegeven van de inhoud van het verzoek, alsmede van de dag en het uur van de plaatsopneming en van het deskundig onderzoek, begeeft hij zich, vergezeld van de deskundige, ter plaatse. Is de eis vatbaar voor hoger beroep, dan maakt hij van de verklaringen van de deskundige proces-verbaal op en, indien daartoe reden is, ook van zijn eigen bevindingen. De partijen worden verzocht al hun middelen uiterlijk tijdens deze plaatsopneming te doen kennen.

Tenzij de verweerder verkiest het bedrag, dat de deskundige als vergoeding heeft bepaald en de kosten dadelijk te betalen, verwijst de rechter de zaak naar een terechtzitting, te houden binnen acht dagen. Is bij deze verwijzing een van de partijen niet aanwezig, dan wordt haar daarvan aanstonds kennis gegeven bij aangetekende brief. Op de terechtzitting waarnaar de zaak is verwezen, worden partijen zonder enige andere procesvorm gehoord en doet de rechter uitspraak.

Indien de rechter een getuigenverhoor of een nieuw deskundig onderzoek beveelt, geschieden die binnen acht dagen en partijen pleiten in voorkomend geval zonder verwijl. Het vonnis wordt terstond of uiterlijk binnen acht dagen uitgesproken.

Worden de hierboven gestelde termijnen verlengd om uitzonderlijke redenen, dan worden deze in het vonnis vermeld.

Degene die beweert schade te hebben geleden, kan de zaak ook bij gewone dagvaarding aanhangig maken. In dat geval kan hij dagvaarden, hetzij tot behandeling van de zaak in haar geheel, hetzij alleen tot instelling van een deskundig onderzoek en dan zijn het derde tot het zevende lid van dit artikel niet van toepassing.

Aan partijen wordt, binnen drie dagen na de uitspraak, bij ter post aangetekende brief kennis gegeven van het beschikkende gedeelte van elk vonnis dat niet in hun tegenwoordigheid is geweest.

Artikel 28

De schade veroorzaakt door wild waarop de jacht sinds meer dan vijf jaar niet meer geopend is of dat afkomstig is uit een bosreservaat of een natuurreservaat waarin de jacht volledig verboden is, wordt vergoed door het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

De bepalingen van het eerste, tweede, derde en vierde lid van artikel 27 zijn van toepassing op het vaststellen van de schade bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

Wanneer de rechter vaststelt dat de voorwaarden van het eerste lid van dit artikel vervuld zijn, vermeldt hij dit in het proces-verbaal van het plaatsbezoek. Dit document geldt voor de schadelijder als titel om de vergoeding van schade door voormeld Fonds te verkrijgen.

HOOFDSTUK VIII

Vervoer en handel in wild

Artikel 29

In elke provincie of elk gedeelte van een provincie is het verboden grof wild, klein wild, waterwild en de door de Vlaamse Executieve aangewezen soorten van het overig wild levend of dood te vervoeren of in de handel te brengen, behalve vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op dit wild.

Het verbod van het eerste lid slaat niet op wildpreparaten met bedoelde wildsoorten, wanneer het wild dat er in verwerkt is volledig onherkenbaar is.

De Vlaamse Executieve kan jaarlijks bepalen dat het vervoeren of het in de handel brengen van levend of dood wild eveneens verboden is of alleen onder door haar te stellen voorwaarden geoorloofd is in de periode vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op dit wild.

Wanneer de jacht in een beperkt gebied geopend is, kan de Vlaamse Executieve tijdens de betrokken periode machtiging verlenen tot het vervoer van geschoten wild en de voorwaarden bepalen waaronder dit vervoer mag geschieden.

Het is eveneens verboden aan handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs het in het eerste lid genoemde wild bij zich te houden, zelfs buiten hun woning, en het is aan iedereen verboden de genoemde wildsoorten te verbergen of bij zich te houden voor rekening van handelaars of trafikanten.

Onder de door de Vlaamse Executieve voorgeschreven voorwaarden en het door haar geregelde toezicht, is het vervoer, de opslag en de handel van diepgevroren wild geoorloofd buiten de periode vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op dit wild.

Elke overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft met een geldboete van vijftig frank tot honderd frank.

Artikel 30

Het wild mag alleen worden opgespoord en in beslag genomen bij handelaars in eetwaren of wild, in eetgelegenheden, op openbare plaatsen en in openbare voertuigen.

In andere plaatsen mag het opsporen en in beslag nemen alleen dan geschieden, indien het wild er geplaatst is om in de handel te worden gebracht.

Het in beslag genomen wild wordt door de burgemeester van de gemeente onmiddellijk ter beschikking gesteld van het dichtstbij gelegen godshuis.

Artikel 33

Het vervoer van het in artikel 29, eerste lid, bedoelde levend wild en van de in artikel 38, bedoelde eieren, kan in gesloten jachttijd door de Vlaamse Executieve toegestaan worden onder de voorwaarden die zij voorschrijft.

Artikel 32

Het is verboden wild uit te zetten in het open veld of in bossen vanaf dertig dagen voor de opening van de jacht op dit wild en tot en met de laatste dag van de opening van de jacht.

De Vlaamse Executieve kan regels stellen voor het uitzetten van wild buiten de in het eerste lid vermelde verbodspériode, inzonderheid met betrekking tot het aantal en de soorten wild, alsook met betrekking tot de terreinen.

Overtreding van de bepalingen van het eerste lid of van de regels bepaald op grond van het tweede lid worden bestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank.

HOOFDSTUK IX

Het toezicht

Artikel 33

In de uitoefening van hun opdracht mogen de overheidspersonen bedoeld in artikel 24 van de jachtwet van 28 februari 1882, fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, burelen, boten, bedrijfsgebouwen, stallen, stapelhuizen, stations, wagons, voertuigen en de in open lucht gelegen bedrijven betreden.

Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen slechts bezoeken met verlof van de onderzoeksrechter en dan enkel van vijf uur 's morgens tot negen uur 's avonds. Dat verlof is eveneens vereist voor het bezoeken van de niet voor het publiek toegankelijke plaatsen voor vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds.

Artikel 34

Op aanvraag van de aansteller, met akkoord van de aansteller van de andere bijzondere wachters en van de provinciegouverneur en mits begeleid door de houder van het jachtrecht, mag de bijzondere wachter, zich laten bijstaan door één of twee bijzondere wachters van omliggende gebieden die in zijn aanwezigheid over dezelfde rechten beschikken als de bijgestane wachters.

De identiteit en hoedanigheid van de bijzondere wachters die bijstand mogen verlenen en de aard en de ligging van de goederen die in groepen van ten hoogste drie wachters mogen bewaakt worden, dienen op de aanstellingsakte vermeld te worden.

Bijzondere wachters zijn wachters aangesteld door bijzondere personen zoals bedoeld in de artikelen 61 tot 63 van het Veldwetboek en in artikel 110 van het Bosdecreet.

Artikel 35

De jagers mogen niet worden ontwapend, behalve in de volgende gevallen :

1. wanneer de verdachte verkleed of gemaskerd is, weigert zijn naam kenbaar te maken of geen bekende woonplaats heeft ;
2. wanneer het misdrijf bij nacht gepleegd wordt ;
3. wanneer de verdachte bedreigingen, smaad of **geweld**

pleegt tegen de agenten van het openbaar gezag of van de openbare macht.

In de gevallen sub 1. kan de verdachte worden aangehouden en geleid voor de burgemeester of de rechter in de politierechtbank, die zich van zijn identiteit vergewist en hem, indien daartoe grond bestaat, ter beschikking stelt van de procureur des Konings.

HOOFDSTUK X

Bijzondere bepalingen

Artikel 36

De Vlaamse Executieve kan, ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek verricht door wetenschappelijke instellingen, universiteiten en instellingen van het hoger onderwijs buiten de universiteit of ten behoeve van het natuurbeheer afwijken van de bepalingen van dit decreet onder de door haar te bepalen voorwaarden en toezicht.

Artikel 37

De Vlaamse Executieve kan alle maatregelen treffen die zij nuttig acht voor de bescherming van alle in het wild levende vogelsoorten andere dan deze vermeld in artikel 3, evenals hun eieren, zelfs uitgeblazen, en van hun jongen. Deze maatregelen kunnen zowel op levende als op dode of geprepareerde vogels betrekking hebben.

De feiten verboden door de maatregelen getroffen op grond van het vorige lid worden gestraft met een geldboete van vijftig frank tot honderd frank, benevens verbeurdverklaring van de in beslag genomen vogels en van de netten, de strikken, het lokaas en de andere tuigen.

In geval van herhaling wordt het maximum van de geldboete opgelegd en de rechtbank kan, behalve geldboete, ook een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand uitspreken.

Artikel 38

Op straffe van een geldboete van vijftig frank is het verboden nesten en broedsels van vogels, gerangschikt bij het wild, weg te nemen of opzettelijk te vernielen, te vervoeren of in de handel te brengen.

Artikel 39

De Vlaamse Executieve kan inzake jacht en vogelbescherming alle vereiste maatregelen treffen voor de uitvoering van bepalingen die voortvloeien uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, gesloten te Rome op 25 maart 1957, uit het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's Gravenhage op 3 februari 1958, uit het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten, gedaan te Bonn op 23 juni 1979 en uit het Verdrag inzake het behoud van wilde planten en dieren en hun natuurlijk leefmilieu, ondertekend te Bern op 19 september 1979, en de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten. Deze maatregelen kunnen de opheffing en de wijziging van wets- en decreetbepalingen inhouden.

HOOFDSTUK XI

Algemene strafbepalingen

Artikel 40

De misdrijven, in de artikelen 7, eerste lid, 9, 14, 23 en 38 omschreven, worden gestraft met een geldboete van 200 tot 4000 frank en met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar, wanneer zij worden gepleegd door middel van een verboden wapen, wanneer de schuldigen verkleed of gemaskerd zijn of wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepleegd.

Artikel 41

De straffen worden verdubbeld ten aanzien van de overheidsbeambten vermeld in artikel 24 van de jachtwet van 28 februari 1882 die zich schuldig maken aan één van de misdrijven bij dit decreet omschreven, zonder dat hierdoor de gevangenisstraf meer kan bedragen dan 5 jaar.

Artikel 42

De vervolging geschiedt ambtshalve, maar indien het alleen een overtreding van de artikelen 7, eerste lid of 10 betreft, geschiedt de vervolging niet dan op klacht van de houder van het jachtrecht of van zijn rechthebbende.

Wanneer de overtreding van artikel 7, eerste lid evenwel begaan wordt op een eigendom dat deel uitmaakt van het openbaar domein of van het privé-domein van de Staat, van het Gewest, van de provincie, van de gemeente of van openbare instellingen, en waarvan de jacht niet verhuurd is, geschiedt de vervolging ambtshalve.

Artikel 43

In alle gevallen bepaald bij dit decreet, spreekt de rechter, voor het geval dat de geldboete niet betaald wordt, een gevangenisstraf uit, waarvan de uitvoering en de duur overeenkomstig de artikelen 40 en 41 van het Strafwetboek worden geregeld.

Artikel 44

De misdrijven omschreven in de artikelen 7, eerste lid en 10 van dit decreet verjaren door verloop van drie maanden

Artikel 45

De rechtbank waarbij een van de bij dit decreet omschreven misdrijven aanhangig is, kan schadevergoeding toekennen op klacht van de eigenaar van de vruchten, voor gezien getekend door de burgemeester en vergezeld van een door deze ambtenaar kosteloos opgemaakt proces-verbaal van schatting van de schade.

Artikel 46

De overtreding van de bepalingen genomen tot uitvoering van de in artikel 39 bedoelde verdragen of akten, alsmede van de verordeningen van de Europese Economische Ge-

meenschap die van toepassing zijn op de jacht en de vogelbescherming in het Vlaamse Gewest, wordt indien zij geen misdrijf vormt volgens andere wetten of decreten, opgespoord, vastgesteld, vervolgd en bestraft overeenkomstig de artikelen 20, eerste lid, 30, 35, 42, 43, 44 en 45 van dit decreet, overeenkomstig de artikelen 18, 20, 24 en 30 van de jachtwet van 28 februari 1882 wanneer het jachtfeiten betreft, en overeenkomstig artikel 37 van dit decreet wat de bescherming van vogels betreft.

HOOFDSTUK XII

Wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 47

De jachtwet van 28 februari 1882 wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft als volgt gewijzigd :

1. de artikelen 1, 1bis, 1ter, 2, 2bis, 3, 4, 5, 6, 6bis, 6ter, 7, 7bis, 7ter, 8, 9, 9bis, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 22, 23, 26, 27, 29, 30bis, 31, 31bis en 31ter worden opgeheven ;

2. in het eerste lid van artikel 20 worden de woorden „artikel 4, eerste lid,” vervangen door de woorden „artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet van [...]” ;

3. in het eerste lid van artikel 24 worden de woorden „boswachters, kantonniers, stationchefs” vervangen door de woorden „ambtenaren en boswachters van het Bosbeheer, ambtenaren van de diensten van de Vlaamse Executieve bevoegd voor het natuurbehoud” ;

4. in het tweede lid van artikel 24 worden de woorden „artikel 8, eerste en derde lid, en in artikel 10, eerste lid” vervangen door de woorden „artikel 20, eerste en derde lid en in artikel 29 eerste lid van het Jachtdecreet van [...]”.

Artikel 48

Artikel 13 van het Veldwetboek van 7 oktober 1886 wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven.

Artikel 49

De wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven.

Artikel 50

Het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen wordt opgeheven.

Artikel 51

§ 1. Wat het Vlaamse Gewest betreft, worden in de wets- en verordeningsbepalingen inzake de jacht, de vermeldingen „de wet van 30 juli 1922 waarbij het zegelrecht gesteld op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens en voor het jagen met de hazewind verhoogd wordt en waarbij een verlofbrief voor het vogelvangen met netten en een taxe op de inrichtingen van eendekooien ingevoerd wordt” en „de artikelen 184-186 van het wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen” als „het Jachtdecreet van [...]” gelezen.

§ 2. De in § 1 bedoelde wet van 30 juli 1922 wordt opgeheven wat het Vlaamse Gewest betreft.

Artikel 52

Artikel 4 van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer wordt aangevuld met de volgende bepaling :

„Het MINA-fonds financiert eveneens de uitgaven voor de vergoeding van wildschade in de gevallen bedoeld in artikel 28 van het Jachtdecreet van [. . .].”

Artikel 53

De reglementaire bepalingen getroffen in uitvoering van de Jachtwet van 28 februari 1882 blijven geldig voor zover zij niet in strijd zijn met de bepalingen van dit decreet en zolang zij door de Vlaamse Executieve niet worden opgeheven.

HOOFDSTUK XIII

Slotbepalingen

Artikel 54

Elk beding strijdig met een bepaling van dit decreet is nietig.

Artikel 55

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1992.

G. BEERDEN

J. DUFAUX

F. VERBERCKMOES

M. CAPOEN

F. AERTS

M. TYBERGHIEN-VANDENBUSSCHE
